

ŠIAULIŲ LOGOPEDINĖ MOKYKLA

ŽINAI ŽODĮ – RASI KELIĄ

Parengė: vyresnioji auklėtoja
Vilma Milčinauskienė ir
vyresnioji auklėtoja
Vanda Miciuvienė

Šiauliai
2013

ŽINAI ŽODĮ- RASI KELIĄ

Tema: Spaudos draudimo laikotarpis Lietuvoje.

Forma: Kalbinė popietė.

Tikslai: Pažintiniai: Supažindinti moksleivius su knygnešio veikla, išmokyti naujų žaidimų – ratelių, dainų.

Auklėjamieji: Ugdyti kultūringą elgesį scenoje, ugdyti meilę knygai, pagarbą knygnešiams.

Lavinamieji: Lavinti pastabumą, vaizduotę, savikontrolę.

Korekciniai: Plėsti ir turtinti žodyną, koreguoti kalbą.

Metodai ir metodiniai būdai. Sakytiniai: Įtikinimas(pasakojimas, pokalbis) , elgesio stimuliavimas, reikalavimas, vertinimas.

Veikdinamieji: įpareigojimų vykdymas, aplinkos sukūrimas ir jos įtakos suvokimas.

Stimuliavimo: skatinimas, pritarimas, pagyrimas, apdovanojimas.

Pasirengimas šventei. Renginiui ruošiasi iš anksto. Pedagogės rinko medžiagą apie knygnešius, eilėraščius apie knygą, kalbą, mįsles. Muzikos mokytoja padėjo išmokti daineles.

Kuriamas scenarijus, paskiriami vaidmenys. Ruošiami šventės rūbai ir kaukės.

Vaidinimui puošiama salė: viename gale pastatomas verpimo ratelis, scenos gilumoje- stalas su kėdėmis. Kitame šone imituojamas medis prie upelio(dekoracijos iš krepinio popieriaus).

Rašomas skelbimas ir prieš kelias dienas kabinamas skelbimų lentoje.

Priemonės: verpimo ratelis, stalas, kėdės, žibalinė lempa, lininė staltiesė, maldaknygė, 3 kirvukai, knygelės.

Literatūra:

1. Skučaitė, R. Mane saulytė šaukia,. Vilnius, 1988.
2. Marcinkevičius, J. Būk palaiminta., Vilnius: 1980.
3. Marcinkevičius, J. Sena abėcėlė, Vilnius: 1969.
4. Pasakos , „Vyturio” kalendorius, Vilnius: 1988.
5. Šepkus, L. Knygų pasaulis. Užklasiniai skaitiniai IV klasei, Kaunas“ 1995.
6. Žurnalas „Žirniukas“, Nr. 5, 2002.
7. Vaičekauskienė, J., Kvieskienė, G. Švenčių scenarijai mokykloms, Panevėžys: 2002.

Renginio eiga:

Pasigirsta beldimas.

Tėvas: Kas ten beldžia?

Motina: Niekas nebeldžia.(verpia rateliu).

Tėvas(laikydamas rankoje maldaknygę). Eisiu pažiūrėti.

Motina: Pažiūrėk, kokia pūga. Šuo, ir tas į lauką neitų.

Tėvas: Gal Jurgis atėjo?

Vaikas: Ar tas dėdė, kur knygas nešioja?

Tėvas: Taip, tas pats.

Vaikas: Gal man dėdė Jurgis knygą atnešė?

Girdisi beldimas.

Motina: Tikrai beldžia.

Jurgis (įeina).Labą vakarą. Tai bent oras!

Tėvas: Ar tavęs niekas nematė?

Jurgis: Kas mane matys per tokią pūgą. Sniegas seniai mano pėdsakus užpustė.

Vaikas: Dėdė, ar knygelę atnešei?

Jurgis(traukia iš už skverno) Imk. “Saulutę”.

Vaikas: Kodėl “Saulutę?”

Dukra: Saulė ir knyga – žmogų šviečia ir šildo.

(Jurgis dalina ir kitiems šeimos vaikams knygeles.)

Tėvas: Nelengvas,Jurgi, tavo darbas knygas nešioti net iš Vokietijos.

I vaikas : Mano knygelės dar plonos,

Mėlynos, žalios, raudonos.

Daug piešinėlių dailių

Paukščių, žvėrelių, gėlių.

II vaikas: Turiu knygelę.tartum gėlę pilnavidurę,

Kiekvieną rytą atskleidžiu naują lapelį.

Verčiasi vienas sidabro vartais,

Po jais Snieguolė miega.

Tėvas: Eikite,vaikai, knygų skaityti. Mes su dėde pasikalbėsime.(vaikai nueina į scenos gilumą prie stalo.) Jurgi, sakyk, kada tau nebereikės slapta knygų nešioti?

Jurgis: Žmonės kalba, kad caras žada lietuviško rašto draudimą panaikinti.

Motina: Jau 40 metų negalime visiems matant rašyti ir skaityti lietuviškai.

Jurgis: Kas moka žodį – randa kelią visur ir visada.

Sakau- lietuviška knygelė, kaip neregium lazda.

Motina: Kalba gimtoji kasdieninė –tu duona mums esi.

Jurgis: Gražiai kalbi, kaimyne.Aš pas jus užsibuvau. Laikas kitus kaimynus aplankyti, jiems knygų nunešti.

Motina: Nešk ir kitiems, tegu skaito, nes knygos daro žmogų geresnį. (sugrįžta vaikai).

Jurgis: (vaikams) Saugokite knygeles.Perskaitykite jas, kol vėl pas jus ateisiu.(išeina)

Dukra: Savo knygelėje radau gražią dainelę. Gal padainuokim?

I vaikas: Ne. Sėskite prie manęs. (sako vaikams, padainavus) Aš jums pasaką paskaitysiu.

II vaikas: Apie ką paskaitysi?

I vaikas: Apie vargšą ir besotį.

Kartą vargšas prie upės medžius kirto. Jam į vandenį kirvis įkrito.

Vargšas: Ai, ai, mano kirvelis! Kaip jį ištraukti!

Senis: Ko aimanuoji?

Vargšas: Kirvis įkrito.

Senis: Aš ištrauksiu.

I vaikas: Senis įbrido į upę ir ištraukė auksinį kirvį.

Vargšas: Čia ne mano. Mano buvo geležinis.
I vaikas: Senis įbrido į upę ir ištraukė sidabrinį kirvį.
Vargšas: Čia ne mano, mano buvo geležinis!
I vaikas : Senis tada atnešė geležinį.
Vargšas: Tai dėkui, labai dėkui.
Senis: Kad tu toks teisingas, imk visus tris kirvius (paduoda ir išeina).
I vaikas: Sužinojo turtingas besotis kaimynas šią istoriją ir jis panoro auksinio kirvio.
Atėjęs prie upės ,tyčia įmetė kirvį į vandenį ir aimanuoja.
Senis: Ko dejuoji, kas nutiko?
Besotis: Kirvis įkrito.
Senis: (įbrido į upę) Štai tavo geležinis kirvis.
Besotis: Ne mano, mano kitoks buvo.
Senis: Imk tada sidabrinį.
Besotis; Ne mano, mano kitoks.
Senis: Gal tas tavo?(rodo auksinį).
I vaikas : Senis, parodęs, nieko nedavė ir išnyko.
Besotis: Dabar supratau – daug norėsi, tai mažai turėsi. Savo kirvį praradau ir kito negavau...
I vaikas: Ar patiko pasaka?
III vaikas : Patiko. Pasakos daug ko pamoko.
IV vaikas: Reikia skaityti knygas, nes jos yra pasaulio išminties upė.
II vaikas: Knygelėse yra ir daug skambių dainų.
Dukra: Padainuokime sustoję.

Daina „Audėjėlė“ (iš knygos „Švenčių scenarijai mokykloms“)

(Pasirodo Jurgis)

V vaikas : Labas ,dėde Jurgi,ar pas mus eini?
Jurgis: Ne, aš tik pro šalį ėjau.
V vaikas: Dėde,aš knygelėje mįslę radau. Prašau, įmink ją.
Jurgis: Na, pabandysiu.
V vaikas: Juodos lankos, baltos avys. Kas išmano, tas jas gano.
Jurgis: Knyga.
III vaikas: Iš kur žinai?
Jurgis: Reikia daug knygų skaityti, tai daug ką sužinosi.
II vaikas: O dabar mano mįslę įmink. Ne medis, o su lapais. Ne drabužis, bet susiūtas. Kas?
Jurgis: Knyga.
IV vaikas: Oho, koks Jūs išmintingas!
Jurgis: O dabar jūs mano mįslę įminkit. Juoda sėkla, balta dirva, Žąsele akėta. Kas?
Vaikai(choru) Nežinom.
Jurgis: Jūs knygeles paskaitykit ir ten atsakymą sužinosit. Kai kitą kartą susitiksim, man pasakysit.(išeina).
V vaikas : Nusibodo galvą sukti. Einam pašokti.

Šokis „Bulvienė“ (iš „Švenčių scenarijai...“)

II vaikas: Pavargau, pailsėkim. Daug aš paskaityti noriu, daug papasakot galiu
Parašysiu knygą storą pasakų arba eilių.
Gula žodis prie žodelio, o iš žodžių- sakiniai.
Kaip pradėti man knygelę? Gal kaip nors” Seniai, seniai”...
Dukra: Kažkur toli yra šalis, tokia graži, miela.
Tenai gyvena pasaka ir netgi ne viena.

VI vaikas: Ten stebuklinga karieta , Žirgais pavirsta gėlės.
Iš tikro gyvojo vandens čiurlena ten upelis.
Gyvena ragana pikta ir fėja toj šaly.
O jei norėsi, tai ir tu patekt į ją gali.

III vaikas: Čia pasakų namai, senelių išminti.
Ir čia visi keliai į tolimas šalis.
Aš paslaptį atskleist galiu, kas ta šalis yra.
Juk tu ir ji – geri draugai, o vardas jos- knyga!

Motina: Kas čia kalba apie knygą? Paklauskite, kokią pasakų knygą dėdė Jurgis atnešė. Sėskit ir paklauskite

Tupėjo kartą ant šakos tetervinas... Pribėgo prie jo lapė.

Lapė: Sveikas gyvas , tetervine. Kaip tau sekasi?

Tetervinas: Ačiū, kad manęs nepamiršai.

Lapė: Nusileisk arčiau, aš negirdžiu.

Tetervinas: Bijau nusileisti

Lapė: Tu manęs bijai?

Tetervinas: Ne tavęs, kitų žvėrių.

Lapė: Šiandien yra išleistas įstatymas, kad vienas kito nebijotų.

Tetervinas: Tai gerai. Lape, aš matau šunis atbėgančius.

(lojimas pasigirsta, ir lapė išsigąsta)

Kur bėgi? Šiandien šunys tavęs nedraskys.

Lapė: Gal šunys nebus girdėję naujo įstatymo? (išbėga)

Tetervinas: Cha, cha, cha!(nuplasnoja).

(Pasirodo scenoje Jurgis.Jį apstoja vaikai.)

Vaikai: Jurgi, dėde Jurgi!

Jurgis: Kaip šį kartą gyvenate? Ar visi sveiki?

Vaikai: Sveiki!

Jurgis : O knygeles ar skaitėte?

VI vaikas: Skaitėm patys ir mama mums skaitė.

Jurgis: O man skolą ar atiduosit?

V vaikas: Kokią skolą?

Juk praeitą kartą mįslę užminiau. Juoda sėkla, balta dirva, žąsele akėta. Kas?

V vaikas: Raštas.

Vaikas(mažiausias) Dėde Jurgi, o aš jau vieną raidelę išmokau.

Jurgis: Tai šaunuolis. Kokią išmokai?

Vaikas: A.

Jurgis: Kai atsidarys mokyklos, tai mokytoja tave išmokys daugiau raidelių.

Vaikas: Daugiau?

Jurgis: Daug daugiau. Mokytoja jus išmokys kaip rašyt mieliausią žodį.

M ir A , M ir A – pažiūrėkite :MAMA!

Vaikas: Mes jau dabar norim į mokyklą.

Jurgis: Dar teks truputį palaukti.

III vaikas: O ar mokykloje daug knygų?

Jurgis: Daug knygų. O ar pamenate, kaip mokiau knygeles saugoti?

I vaikas: Negalima knygos lapų lankstyti.

Dukra: Į knygą piešti nevalia!

III vaikas: Knygą reikia imti švარიomis rankomis.

Jurgis: Visada tai prisiminkite! Jums šnarės knygos lapai balti,
Keisis žodžiai kiti ir kiti.
Mokyklėlė vaikučiams parodys
Kaip prakalbinti knygoje žodį .

Renginio pabaiga.

